

**ПЛАТФОРМА 5.
ПРАВО ТА ПОЛІТИКА В УМОВАХ
ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА**

УДК 352.07:342.25:342.52(477)

Коротич О. В., аспірант кафедри
приватного та публічного права
Київський національний університет
технологій та дизайну

**АКТИ ПЛАНУВАННЯ В МЕХАНІЗМІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ**

Загальноприйнятим є підхід, який визначає, що механізм правового регулювання встановлює систему засобів через які уповноваженими суб'єктами здійснюється практичне регулювання певних сфер суспільних відносин, вплив на конкретних суб'єктів права, за якого такі суб'єкти надіються визначеними правами або обов'язками.

До елементів цього механізму відносяться норми права, юридичні факти, акти безпосередньої реалізації права та акти застосування права. Юридичні акти ж виступають формою вираження відповідних елементів.

У теорії державного управління планування визначається як «цілеспрямована діяльність органів державного управління із забезпечення пропорційного та динамічного розвитку суспільства, визначення основних параметрів економіки у майбутньому та досягнення їх з найменшими витратами суспільної праці» [1, с. 466]. Вбачається, що аналогічний підхід можна застосувати і до визначення поняття «планування» у муніципальному управлінні. Акти ж планування виступають формою вираження волі органів місцевого самоврядування щодо такої «цілеспрямованої діяльності».

Водночас, як зауважує Д. В. Приймаченко, питання актів планування зокрема та планування у цілому залишаються малодослідженими, що призводить до виникнення проблем у діяльності суб'єктів публічного адміністрування [2, с. 436]. Дослідження планування та актів планування на муніципальному рівні є безумовно взаємопов'язаним з відповідними дослідженнями у адміністративно-правовій науці та науці державного управління.

Конституція України для позначення основним актом планування соціального та економічного розвитку територіальних громад в Україні оперує поняттям «програма». Водночас такий акт планування як «план» не згадується у Основному Законі України взагалі.

У статті 16 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачені такі акти планування територій, як: 1) комплексний план просторового розвитку території територіальної громади; 2) генеральний план населеного пункту; 3) детальний план території [3]. У Законі України «Про засади державної регіональної політики» передбачено такий акт планування як стратегія розвитку територіальної громади (стаття 7), а у 2022 році законодавцем впроваджено також план відновлення та розвитку територіальної громади (стаття 11³) [4].

Убачається, що перелік актів планування на муніципальному рівні став досить обширним, а зміст таких актів – неузгодженим між собою. Як зауважують М. Пертолді, Д. Тесторі, Л. А. Сервілло, «посилений підхід до стратегічного мислення сприяє більш всебічному розумінню розвитку» [5, с. 16], що приводить нас до висновку – необхідно концентрувати увагу саме на стратегічному плануванні.

З цього доходимо до потреби у комплексному дослідженні діяльності з планування розвитку на муніципальному рівні, а разом – актів планування, які таке планування опосередковують.

Література

1. Енциклопедія державного управління : у 8 т. Київ : НАДУ, 2011. Т. 2 : Методологія державного управління / наук.-ред. колегія: Ю. П. Сурмін (співголова), П. І. Надолішній (співголова) та ін. 692 с.
2. Приймаченко Д. В. Акти планування як інструменти діяльності суб'єктів публічного адміністрування. Загальне адміністративне право : підручник / за заг. ред. Р. С. Мельника. 2-ге вид. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2023. С. 436-451.
3. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17/ed20251219> (дата звернення: 16.03.2026).
4. Про засади державної регіональної політики : Закон України від 05.02.2015 № 156-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19/ed20260101> (дата звернення: 16.03.2026).
5. Handbook of Territorial and Local Development Strategies / ed. by M. Pertoldi, C. Fioretti, F. Guzzo and G. Testori. Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2022. 192 p. URL: <https://doi.org/10.2760/57919> (date of access: 16.03.2026).

Кирилюк О.А., здобувач освіти
Кипич І.В., науковий керівник, к.ю.н., доц.,
Київський національний університет
технологій та дизайну

ВИБОРЧА КАМПАНІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ПОЛІТИЧНОГО МАРКЕТИНГУ

Анотація. Виборча кампанія становить собою складний, багаторівневий процес організованої діяльності політичних суб'єктів, спрямованої на здобуття підтримки електорату та перемогу у виборчому змаганні. Як об'єкт політичного маркетингу, виборча кампанія являє собою практичне застосування маркетингових принципів, стратегій та інструментів у специфічних умовах електорального процесу. Саме в межах виборчих кампаній найбільш яскраво проявляються всі аспекти політичного маркетингу – від дослідження ринку до реалізації комунікаційних стратегій, від формування іміджу до мобілізації підтримки [1, с. 45].

Ключові слова: вибори, політичні суб'єкти, політичний маркетинг, виборча кампанія, електорального ринку.

Сутність виборчої кампанії розкривається через її функціональне призначення в демократичній політичній системі. Виборча кампанія виконує інформаційну функцію, забезпечуючи електорат знаннями про кандидатів, їхні програми, позиції з актуальних питань. Комунікативна функція полягає у встановленні діалогу між політичними акторами та громадянами, артикуляції різноманітних інтересів та поглядів. Мобілізаційна функція спрямована на активізацію електоральної участі, подолання абсентеїзму, залучення громадян